

РЕШЕНИЕ

№ 5148

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6400** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ДИТ-С. срещу Решение № 74895/22.04.2020 г. по НАХД № 14673/2019 г. на СРС, НО, 129 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 22-005957/09.08.2019 г., издадено от директора на ДИТ-С., с което на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 415, ал. 1 от КТ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното то СРС решение. Моли се същото да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП.

Касаторът в съдебно заседание се представлява от юрк. П., който поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] – в съдебно заседание се представлява от адв. Д., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. В представения по делото отговор на касационна жалба претендира разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита решението на СРС за правилно е законосъобразно и моли същото да бъде

потвърдено.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че по повод на подаден сигнал в ДИТ – С. от лицето Й. Б. Д., с оплакване, че не са й изплатени трудови възнаграждения за периода май-ноември 2018 г., включително и дължимото обезщетение по чл.221, ал.1 от КТ от работодателя й [фирма], на 25.02.2019 г. и на 06.03.2019 г. е била извършена проверка по документи на дружеството работодател контролните органи на ДИТ - С.. Проверката е била извършена основно по документи, представени в ДИТ – С. от дружеството – разчетно-платежни ведомости за начислени заплати и заповед за прекратяване на трудовото правоотношение на работника/служителя. При преглед на изисканите и представени документи било установено, че работодателят не е изплатил уговореното трудово възнаграждение на Й. Б. Д. за извършената от нея работа през м. 08. 2018 г., съгласно чл.128, т.2 от КТ, тъй като във ведомостта за заплати за този месец липсвал подпис на лицето.

С оглед на това, със съставения Протокол за извършена проверка изх. №1905465/06.03.2019 г., на работодателя е дадено задължително за изпълнение предписание №4 - Работодателят да изплати на Й. Б. Д. уговореното трудово възнаграждение за извършената от нея работа през м. 08. 2018 г., съгласно чл.128, т.2 от КТ. Посочен е срок за изпълнение на предписанието – до 12.04.2019 г. Протоколът за извършената проверка, с дадените предписания е бил надлежно връчен на 06.03.2019 г. на упълномощен представител на дружеството. Така наложената принудителна административна мярка не е била оспорена на основание чл.405 от КТ по реда на АПК, нито по административен, нито по съдебен ред и е влязла в сила на 21.03.2019 г.

На 13.05.2019 г. в ДИТ – С. е постъпило уведомление от Й. Б. Д., за това, че до датата на подаване на същото не са изпълнени предписанията за изплащане на трудовите й възнаграждения в определения срок до 12.04.2019 г., в това число и за обезщетението по чл.221, ал.1 от КТ.

С оглед на това е извършена последваща проверка за изпълнение на дадените предписания, резултатите от която са обективирани в Протокол №1905465/06.03.2019 г., като за целта с призовка по чл.45, ал.1 от АПК е изискано от работодателя да представи документи, удостоверяващи изпълнението на дадените предписания. Такива за изпълнение на предписание №4 не са били представени до 13.05.2019 г., като на тази дата на явилия се в ДИТ – С., упълномощен представител на работодателя е връчена покана за явяване на представител на дружеството на 15.05.2019 г. за съставяне на АУАН, като е посочено за какви конкретно нарушения.

На посочената в поканата дата не се е явил представител на дружеството поради което срещу него е съставен АУАН №22-005957/15.05.2019 г., при условията на чл.40, ал.2 от ЗАНН, за това, че не е изпълнил задължително за изпълнение предписание,

дадено му с протокол за извършена проверка, връчен на 06.03.2019 г., а именно предписание №4, със следното съдържание: [фирма] в качеството на работодател да изплати уговореното трудово възнаграждение на Й. Б. Д. за извършената от нея работа през м. 08. 2018 г., съгласно чл.128, т.2 от КТ.”

Посочено е, че срокът за изпълнение на предписанието е изтекъл на 12.04.2019 г., от което е направен извод, че нарушението е извършено на 15.04.2019 г. /първият работен ден след изтичане на определения срок/ в предприятието на работодателя.

Нарушение е квалифицирано по чл.415, ал.1 от КТ.

Така съставеният АУАН е изпратен за връчване на нарушителя, като е бил връчен лично на управителя на дружеството на 21.05.2019 г., видно от писмо изх. №19052276/17.05.2019 г. и известие за доставянето му, копия от които са представени по делото.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН, считано от 21.05.2019 г. не са подадени писмени възражения срещу акта.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното НП № 22-005957/09.08.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо, но по същество неправилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила.

По силата на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки – да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. Между страните не е спорно, че предписанието не е било обжалвано и е влязло в сила. Както правилно е посочил СРС, даденото предписание не е било изпълнено в определения срок.

Неоснователно е направеното от процесуалния представител на ответника възражение в подадения отговор на касационната жалба, че непосочването на точната дата на извършване на нарушението е съществен порок, който води до незаконосъобразност на издаденото НП. Този извод по принцип е верен, но само в случай, че датата на нарушението не може да бъде определена по безспорен начин от писмените доказателства по делото и въз основа на фактите и обстоятелствата, изложени в АУАН и НП.

В случая, срокът за изпълнение на даденото предписание е изтекъл на 12.04.2019г., която дата е била известна на ответника по касация, поради което е ясно, че констатираното нарушение е извършено на 13.04.2019 г., а не на посочената в НП дата – 15.04.2019 г. К. състав счита, че макар да е посочено неправилно датата 15.04.2019г., този факт, не би могъл да бъде определен като съществено нарушение на процесуалните правила. След като датата на извършване на нарушението е безспорно установима и се извежда от събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства, то правото на защита на наказаното лице не е нарушено в такава степен, че да не може успешно да защити правата си. Правилно касатора е посочил, че не е изключително съществено дали неизпълнение на предписанието е станало факт на 13.04.2019г. или на 15.04.2019г., тъй като нарушението не е отстранено и към момента на издаване на НП.

К. състав счита, че дружеството правилно е санкционирано на основание чл. 415, ал. 1 от КТ. Съгласно тази разпоредба, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Съобразно посочената норма, административно-наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство.

В конкретния случай е установено, неизпълнението на задължително предписание, дадено на дружеството със срок за изпълнение 12.04.2019 г. В хода на административнонаказателното производство не са представени доказателства за изплащане на дължимото трудово възнаграждение на Й. Д., поради което е правилна преценката на административнонаказващия орган, че е безспорно установено посоченото в АУАН нарушение.

Съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. В случая, е определена имуществена санкция над законоустановения минимум, а именно в размер на 3 000 лв. К. състав счита, че не е обосновано налагането на имуществена санкция в по-висок от минимално установения размер, тъй като няма данни нарушението да е повторно и не са събрани други доказателства, обосноваващи по-висока санкция за нарушителя. Имуществената санкция следва да бъде намалена до законоустановения минимум от 1 500 лв.

При този изход на спора на касатора се дължат разноси в производството на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 74895/22.04.2020 г. по НАХД № 14673/2019 г. на СРС, НО, 129 състав.

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-005957/09.08.2019 г., издадено от директора на ДИТ-С., с което на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 415, ал. 1 от КТ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, като определя имуществена санкция в размер на 1 500 лв.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр С., [улица], ет. 5, офис 2501, представлявано от управителя Е. С., да заплати на ДИТ-С. сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

